

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 5C/33/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120424785
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Bebej
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2022:6120424785.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dolný Kubín sudcom JUDr. Petrom Bebejom v právnej veci žalobcu: Y. S., K.. XX.XX.XXXX, O. W. XX/a, XX XXX W., V. Y., zastúpeného Advokátska kancelária SLAMKA & Partners s.r.o., so sídlom v Dolnom Kubíne, Radlinského 1735/29, IČO: 50120000, proti žalovanej: S. Č., Y. V., K.. XX.XX.XXXX, O. B. XXX, zastúpenej JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom v Dolnom Kubíne, Aleja Slobody 1890/50, v spore o zaplatenie sumy 8.342,20 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Žalovanej priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Návrhom na vydanie platobného rozkazu iniciujúcim upomínacie konanie podľa zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínanom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“), doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica 09.11.2020 ako súdu kauzálnu príslušnému na takéto konanie (ďalej len „upomínací súd“), sa žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 11.385,27 eura, ako aj náhrady trov konania.

2. Následným podaním doručeným súdu 19.03.2021 zástupca žalobcu na výzvu upomínacieho súdu z 26.01.2021 „opravil“ svoj návrh tak, že sa voči žalovanej domáha zaplatenia sumy 8.342,20 eura, ako aj náhrady trov konania.

2. Návrh odôvodnil tým, že:

2.1. Dňa 23.03.2019 o 1.20 hod. došlo na ceste č. I/70, km - 13,83 v obci B., okres Dolný Kubín k dopravnej nehode tak, že vodič S. V., K.. XX.XX.XXXX, I. O. V. XXXA, V. (ďalej len „vodič vozidla“), viedol osobné motorové vozidlo značky Volkswagen Crafter, EČ: S. (ďalej len „vozidlo“), ktorého vlastníkom bol žalobca, po uvedenej ceste v smere do P. S., pričom v blízkosti E. U. došlo ku zrážke vozidla s dvoma koňmi, ktorých majiteľkou bola žalovaná. Zvieratá na mieste dopravnej nehody uhynuli.

2.2. Na základe uvedeného sa začalo správne konanie na Okresnom riaditeľstve policajného zboru v Dolnom Kubíne, Okresný dopravný inšpektorát Dolný Kubín pod číslom konania ORPZ-DK-ODI2-P-86/2019 a tiež ORPZ-DK-ODI2-P-90/2019, v ktorom na žiadosť správneho orgánu znalec P. H.. Q. R. (ďalej aj ako „znalec“) vypracoval Odborné vyjadrenie č. 43/2019 (ďalej len „OV 43/2019“). Znalec na základe poskytnutých podkladov určil, že vodič vozidla sa v úseku obce pohyboval rýchlosťou 90 až 100 km/h, pričom uznal, že k zrážke s koňom č. 1 by došlo aj v prípade, ak by šiel vodič rýchlosťou 50 km/h. Výsledkom správnych konaní boli Rozhodnutia o priestupku ORPZ-DK-ODI2-P-90/2019 z 22.07.2019 a ORPZ-DK-ODI2-P-86/2019 zo 04.07.2019.

2.2.1. Rozhodnutím o priestupku ORPZ-DK-ODI2-P-90/2019 z 22.07.2019 bol vodič vozidla uznaný spoluvinným zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g), písm. h) bod 2) zákona o priestupkoch.

2.2.2. Rozhodnutím ORPZ-DK-ODI2-P-90/2019 z 22.07.2019 bola žalovaná uznaná za spoluvinnú zo spáchania priestupku proti plynulosti cestnej premávky podľa § 22 ods. 1 písm. g) zákona o priestupkoch a správny orgán odkázal majiteľa vozidla, a teda žalobcu so svojím nárokom na náhradu škody na súd alebo na iný príslušný orgán.

2.2.3. Voči obom uvedeným rozhodnutiam o priestupku podala žalovaná odvolanie, na čo Krajský dopravný inšpektorát Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Žiline ako príslušný odvolací správny orgán reagoval rozhodnutiami o odvolaní KRPZ-ZA-KDISK-45/2019 z 26.09.2019 a KRPZ-ZA-KDISK-47/2019 z 08.10.2019, ktorými rozhodnutia uvedené v bode 2.2.1. a 2.2.2. zrušil a veci vrátil Okresnému dopravnému inšpektorátu Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Dolnom Kubíne na nové prejednanie a rozhodnutie.

2.2.4. Okresné riaditeľstvo PZ, ODI Dolný Kubín podal na Krajský dopravný inšpektorát v Žiline ako odvolací orgán žiadosť o predĺženie lehoty na rozhodnutie vo veci dopravného priestupku č. ORPZ-DK-ODI2-P-90/2019 a z tohto dôvodu Odvolací orgán a teda Krajský dopravný inšpektorát v Žiline predĺžil lehotu na rozhodnutie o priestupku do 31.05.2020.

2.3. Žalovaná je majiteľkou koní, ktorých voľný pohyb po ceste zapríčinil dopravnú nehodu. Svoj vlastnícky vzťah ku koňom sama niekoľkokrát potvrdila a ako ich majiteľka v zmysle § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) zodpovedná za škodu, ktorú spôsobila porušením právnej povinnosti vyplývajúcej jej z ustanovenia § 57 ods. 6 zákona č. 8/2009 o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien (ďalej len „ZoCP“), nakoľko nezabezpečila kone proti ich voľnému pohybu po ceste, čím došlo k zrážke jej koní s vozidlom žalobcu. Porušením vyššie uvedeného všeobecne záväzného právneho predpisu o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustila priestupku podľa ustanovenia § 22 ods. 1, písm. g) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

2.4. O nedostatočnom zabezpečení koní proti ich voľnému pohybu svedčí samotná skutočnosť, že sa v čase dopravnej nehody nachádzali na ceste v mieste dopravnej nehody. Žalovaná ako majiteľka koní bola povinná tieto kone zabezpečiť takým spôsobom, aby nebol možný ich únik do voľného priestoru, čo mohla urobiť napríklad aj ich ustajnením v čase, kedy neboli pod dozorom. Súčasťou fotodokumentácie z miesta dopravnej nehody z 23.03.2019 vypracovanej K.. Q.. Š. S., sú aj fotografie, ktoré zobrazujú poškodený elektrický oplôtok prekonaný koňmi žalovanej.

2.5. Citoval ust. § 420 ods. 1, § 442 ods. 1 a 3 OZ, § 57 ods. 6, § 137 ods. 2 písm. c) ZoCP a § 22 ods. 1 písm. g) zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien (ďalej len „ZoP“).

3. Po oprave žaloby ohľadne vyčíslenia vzniknutej škody na základe výzvy upomínacieho súdu z 26.01.2021, žalobca v podaní doručeným upomínaciu súdu 19.03.2021 uviedol, že:

3.1. vozidlo dal opraviť autoservisu C.-S. U., C. S., XX-XXX Y. C. XXX, K. XXX-XXX-XX-XX a za túto opravu reálne zaplatil cenu opráv vo výške 38.850,23 PLN bez dane, t. j. 8.399,50 eura, čo preukazuje priložená faktúra Nr. 03/05/2020 z 25.05.2020.

3.2. Žalobca prevádzkuje Autoservis a s vozidlom poskytoval aj služby predstavujúce výjazdy za klientmi za účelom opráv ich automobilov aj mimo svojej dielne. Náhradné motorové vozidlo si preto prenajal práve za tým účelom, aby nedochádzalo k strate zisku počas obdobia, kedy nebolo vozidlo schopné prevádzky.

3.3. Je zrejmé, že mu vznikli v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou výdavky vo výške 8.399,50 eura za opravu motorového vozidla a tiež 8.284,91 eura ako náklad spojený s nájmom náhradného motorového vozidla nevyhnutne potrebného pre chod jeho podnikateľskej činnosti. Tieto náklady sú v príčinnej súvislosti so vznikom dopravnej nehody. Uplatňuje si iba 50 % z celkovej škody, ktorá mu vznikla, v súvislosti s čím už v pôvodnom návrhu uviedol, že si je vedomý skutočnosti, že určitý podiel na zavinení dopravnej nehody má aj vodič vozidla žalobcu.

3.4. Celkovo si tak v súvislosti s dopravnou nehodou uplatňuje voči žalovanej nárok v sume 8.342,20 eura $(8.399,50 + 8.284,91) / 2$, čo bol aj dôvod opravy v pôvodnom návrhu uvedenej výšky nároku tak, že po oprave žiadal vydať platobný rozkaz, v zmysle ktorého bude nárok žalobcu uplatňovaný v tomto konaní predstavovať sumu 8.342,20 eura.

4. Proti platobnému rozkazu, ktorý upomínací súd v uvedenej veci podľa návrhu na vydanie platobného rozkazu vydal 03.05.2021 pod sp. zn. 42Up/248/2020, podala žalovaná prostredníctvom zástupcu včas odpor s odôvodnením vo veci samej, a to podaním doručeným 06.05.2021, neuznávajúc žalovanú

pohľadávku v celom rozsahu, označiac tvrdenia žalobcu v návrhu na vydanie platobného rozkazu za účelové a zavádzajúce, uvádzajúc nasledovné vlastné skutkové tvrdenia:

4.1. V súdenom prípade neexistuje príčinná súvislosť medzi vznikom škody a konaním žalovanej. Vzťah k príčinnej súvislosti je vtedy, ak je medzi protiprávnym konaním škodcu a vznikom škody vzťah príčiny a následku. Ak bola príčinou vzniku škody iná skutočnosť, zodpovednosť za škodu nevznikne. Otázka príčinnej súvislosti nie je otázkou právnou, ide o skutkovú otázku, ktorá môže byť riešená len v konkrétnych súvislostiach. Pri zisťovaní príčinnej súvislosti je treba škodu izolovať zo všeobecných súvislostí a skúmať, ktorá príčina je vyvolaná a je rozhodujúca iba vecná súvislosť príčiny a následku (rozsudok NS SR z 28.10.2010 sp. zn. 3Cdo/130/2010).

4.2. V súdenom prípade neexistuje z jej strany zodpovednosť za škodu, pretože škoda vznikla neprímeranou rýchlosťou vodiča vozidla, ktorý svojou pirátskou jazdou spôsobil škodu, pretože neprispôobil rýchlosť jazdy poškodeného vozidla obmedzeniam v obci. Táto skutočnosť je preukázaná videozáznamom.

4.3. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie, bez ktorého by škodný následok nevznikol. Musí byť preto doložené, že nebyť jej protiprávneho konania, škodlivý následok by nenastal.

4.4. Medzi protiprávnym konaním vodiča vozidla, a to jeho porušením dopravných predpisov, je daná priama príčinná súvislosť.

4.5. Okrem neexistencie príčinnej súvislosti medzi dopravnou nehodou a zodpovednosťou za škodu, ktorú popiera, namietla aj premlčanie podľa § 106 ods. 1 OZ.

4.6. Navrhla, aby upomínací súd platobný rozkaz sp. zn. 42Up/248/2020 z 03.05.2021 zrušil, vec postúpil na prejednanie a rozhodnutie príslušnému súdu a príslušný súd, aby po vykonaní dokazovania žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú a zaviazal žalobcu povinnosťou náhrady trov konania žalovanej v rozsahu 100 %.

5. Včasným podaním odporu žalovanou s vecným odôvodnením došlo s poukazom na § 11 ods. 5 ZoUK ex lege k zrušeniu platobného rozkazu.

6. Žalobca prostredníctvom zástupcu vo vyjadrení k odporu podaním doručeným súdu 26.05.2021, citujúc § 57 ods. 6 ZoCP, § 415 a § 420 ods. 1 OZ uviedol, že:

6.1. Žalovaná ako majiteľka koní porušila takzvanú prevenčnú povinnosť danú ust. § 415 OZ, keď ako majiteľka a chovateľka koní nezaistila svoje kone proti ich voľnému pohybu po ceste, resp. nezabránila, aby sa kone pohybovali po vysoko frekventovanej ceste, čím výrazne prispela k vzniku dopravnej nehody a teda k zrážke vozidla žalobcu s jej koňmi. Ustanovenie § 415 OZ ukladá povinnosť každému postupovať tak, aby nedal príčinu ku vzniku škody na zdraví, majetku a na iných hodnotách. Porušenie prevenčnej povinnosti rovnako znamená porušenie právnej povinnosti v zmysle § 420 OZ a je jedným zo základných predpokladov zodpovednosti za škodu. Je na mieste, aby sa zodpovednosť za škodu spôsobenú domácim či hospodárskym zvieratám posudzovala podľa § 415 a § 420 OZ, a to z hľadiska potrebného dozoru nad chovaným zvieratám, nakoľko žalovaná bola povinná vykonať potrebné opatrenia smerujúce k tomu, aby jej kone nemohli spôsobiť škodu. Žalovaná mala predpokladať, že sa jej kone môžu prejavovať nebezpečným a neočakávaným spôsobom, a mala byť teda v každej situácii pripravená zvládnuť aj neprímeranú reakciu zvierat, pretože je jej povinnosťou zaistiť kone takým spôsobom, aby bola zachovaná a zabezpečená ochrana okolia, predovšetkým ostatných osôb a ich majetku. Ak sa niekto rozhodne k chovu zvierat, a to viac pokiaľ ide o chov koní, je nevyhnutné, aby sa zoznámil so všetkým, čo s chovom súvisí, a v rámci plnenia si zákonom stanovenej prevenčnej povinnosti musí byť v každom možnom prípade pripravený predchádzať nožnej škode zvieratám spôsobenej. Rovnako je obsah prevenčnej povinnosti úzko prepojený s konkrétnymi okolnosťami, predovšetkým s miestom, kde sa chovateľ zvierat nachádza, či s pobytom na mieste, kde priamo nehrozí vznik škody na zdraví alebo na majetku, či na mieste, kde okolnosti riziko vzniku škody podstatne zvyšujú. V tomto prípade je potrebné zohľadniť, že ku škodovej udalosti došlo na verejnom mieste, na verejnej komunikácii, ktorá predstavuje hlavný ťah cestnej komunikácie v smere z celej Oravy a Poľska. Predmetnou cestou denne prejde množstvo osobných motorových vozidiel, pričom ku škodovej udalosti síce došlo v obci, avšak pár metrov za miestom vzniku dopravnej nehody už obec končí a nastupuje tzv. B. Y., čo je dlhý a rovný úsek cesty, kde sa automobily bežne pohybujú rýchlosťou vyššou ako 90 km/h. Z uvedených dôvodov je potrebné odvodiť povinnosť žalovanej zabrániť možnému kontaktu jej koní s ďalšími vozidlami či osobami na takto frekventovanej cestnej komunikácii. Skutočnosť, že sa kone žalovanej po tejto ceste voľne pohybovali bez dozoru a bez jazdcov a ešte aj v noci, rozhodne nepredstavuje dostatočné opatrenia k zabráneniu vzniku škody na vozidle žalobcu, ktoré v tom čase prechádzalo po uvedenej ceste.

6.2. Je potrebné vysporiadať sa s existenciou či neexistenciou príčinnej súvislosti. Ide o otázku skutkovú a v tomto súdnom konaní je na mieste zistiť, či protiprávne konanie a vzniknutá škoda na strane poškodeného sú vo vzájomnom pomere príčiny a následku, avšak právnym posúdením príčinnej súvislosti je stanovenie, medzi akými skutkovými okolnosťami má byť jej existencia zisťovaná. S prihliadnutím na zistené skutočnosti je zrejmé, že rozhodujúcou skutočnosťou pri vzniku škody nebol len voľný pohyb koní po ceste, ale aj vyššia rýchlosť šoféra, ktorý v danom čase na danom mieste viedol vozidlo žalobcu. Z uvedeného dôvodu si žalobca v konaní uplatňuje iba polovicu zo celého nároku na náhradu škody.

6.3. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že OZ spája premlčanie práva z dôvodu uplynutia subjektívnej premlčacej doby na časovú podmienku uplynutia 2-ročnej doby na vedomosť poškodeného o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá a začína plynúť od dňa, kedy sa poškodená osoba reálne (nie iba predpokladane) dozvie o škode a teda, kedy nadobudla skutočnú vedomosť o rozsahu ujmy na majetku určitého druhu, ktorú možno objektívne vyčíslíť v peniazoch do takej miery, aby poškodený mohol svoj nárok uplatniť na súde a tiež o tom, kto za škodu zodpovedá. Pojem „dozvie sa o škode“ nemožno vnímať iba ako vedomosť poškodeného o udalosti, ktorou bola škoda spôsobená, ale aj o tom, že vznikla majetková ujma určitého druhu a rozsahu, ktorú možno natoľko objektívne vyjadriť, resp. vyčíslíť v peniazoch, aby tak poškodenému vznikla možnosť uplatniť svoj nárok aj na súde. Poškodený sa dozvie o škode vtedy, keď má k dispozícii údaje, ktoré mu umožňujú podať žalobu o náhradu škody na súde, a teda momentom, keď získal vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume. O tom, kto mu spôsobil škodu na vozidle sa dozvedel v deň dopravnej nehody, čo preukazuje záznam z dopravnej nehody. Žalobca ako poškodený teda poznal identitu žalovanej ako škodcu. Jeho vedomosť nielen o osobe škodcu, ale následne aj o približnom rozsahu škody na jeho vozidle dňa 14.05.2019 preukazuje Vyčíslenie ceny opráv na vozidle spoločnosťou V.. Od uvedeného okamihu mal žalobca preukázateľne vedomosť o tom, kto za škodu zodpovedá, ale aspoň približne aj o rozsahu škody a mohol si príslušnou žalobou na súde uplatniť nárok na náhradu škody. Pre začatie plynutia subjektívnej premlčacej doby podľa § 106 ods. 1 OZ je rozhodujúci okamih, kedy sa dozvedel z obsahu vyššie uvedeného vyčíslenia ceny opráv spoločnosťou V. a teda dňa 15.05.2019. Ak by sa aj žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu pokúšala naviazať začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby na okamih uskutočnenia škodovej udalosti - dopravnej nehody, on podal návrh na vydanie platobného rozkazu dňa 09.11.2020 a teda preukázateľne skôr, ako by podľa žalovanej mala uplynúť premlčacia doba (k dopravnej nehode došlo dňa 23.03.2019).

6.4. Týmto podaním žalobca tiež navrhol pokračovať v tomto konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

7. Nakoľko žalobca prostredníctvom svojho zástupcu vo svojom vyjadrení k odporu žalovanej súčasne podal návrh na pokračovanie v konaní, podaním upomínacieho súdu z 28.05.2021 bola táto vec s poukazom na § 14 ods. 3 ZoUK postúpená tunajšiemu súdu ako súdu vecne a miestne príslušnému na jej prejednanie (§ 12 až § 14 CSP).

8. Žalovaná prostredníctvom zástupcu podaním doručeným súdu 21.07.2021 označila žalobcove tvrdenia a skutočnosti v celom rozsahu za účelové, zavádzajúce a nepravdivé, popierajúc ich v celom rozsahu.

8.1. Uviedla, že žalobca doposiaľ nepreukázal ani jednu z podmienok pre vznik nároku na náhradu škody, dokonca ani to, z čoho konkrétne pozostáva údajná škoda a že k tejto škode reálne došlo. Vyčíslenie ceny opráv na vozidle ani faktúra priložená k návrhu nie je dôkaz, ktorý by preukazoval existenciu škody tak, aby bola zrejmá aj samotná výška žalobcom uplatneného nároku.

8.2. Tvrdenie žalobcu, že podal návrh na vydanie platobného rozkazu už dňa 09.11.2020, a teda jednoznačne a preukázateľne skôr, ako by mala uplynúť premlčacia doba, je objektívne nesprávny a v rozpore s obsahom spisu upomínacieho súdu, z ktorého je zrejmé, že žalobca procesne relevantným spôsobom podal žalobu až po uplynutí premlčacej doby. Preto v celom rozsahu zotrvala na svojej námietke premlčania uvedenú v odpore proti platobnému rozkazu.

8.3. Dňa 23.03.2019 neporušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415, resp. § 420 OZ, ani neporušila žiaden právny predpis (ust. § 57 ods. 6 ZoCP), pretože svoje kone mala dňa 23.03.2019 zabezpečené proti voľnému pohybu na ceste, a to elektronickým ohradníkom, ktorý bol dňa 23.03.2019 plne funkčný a bolo v ňom aj napätie. Elektrický ohradník je pritom dostatočný na zabezpečenie pohybu koní na ceste, preto jej nemožno pričítať porušenie všeobecnej prevenčnej povinnosti. Skutočnosť, že z dôvodu splašenia kone dňa 23.03.2019 v noci v čase o cca 01.00 hod. tento ohradník prekonali, nezakladá na jej strane zodpovednosť za vznik škody na strane žalobcu.

8.4. Naopak žalobca dňa 23.03.2019 v čase o 01.20 hod., viedol po štátnej ceste I. triedy číslo 70, cez obec Veličná, smerom od obce Párnica vozidlo, pričom v uvedenom úseku cesty neprispôbil správanie a rýchlosť jazdy vozidla poveternostným podmienkam a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať, dostatočne sa nevenoval vedeniu vozidla a nesledoval situáciu v cestnej premávke, nesprával sa ako účastník cestnej premávky disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť a plynulosť cestnej premávky, nejazdil primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad, pričom viedol vozidlo rýchlosťou minimálne 90 km/h v úseku, kde je rýchlosť obmedzená na 50 km/h, nakoľko sa jedná o obec, následkom čoho v kilometri 13,830 na konci obce Veličná, v blízkosti spoločnosti U., došlo k stretu vozidla so zvierateľom/koňom číslo 1 a následne aj so zvierateľom/koňom číslo 2, ktoré na mieste cestnej dopravnej nehody uhynuli. Kone sa v čase zrážky nachádzali v pravom jazdnom pruhu, z pohľadu vodiča v smere jazdy na Dolný Kubín.

8.5. Žalobca pri podaní žaloby zamĺchal, že predmetná dopravná nehoda bola riešená na OR PZ, ODI v Dolnom Kubíne, Oddelení bezpečnosti cestnej premávky a dopravných evidencií pod sp. zn. ORPZ-DK-ODI2-P-86/2019 (proti žalovanej) a pod sp. zn. ORPZ-DK-ODI2-P-99/2019 (proti žalobcovi - správne vodičovi vozidla pozn. súdu). Žalobca účelovo priložil iba rozhodnutia, ktoré sa (negatívnym spôsobom) týkajú žalovanej. Rozhodnutia týkajúce sa žalobcu (vodiča vozidla) účelovo zamĺchal. Konanie o priestupku vedené proti žalovanej na ODI v Dolnom Kubíne pod sp. zn. ORPZ-DK-ODI2-P-86/2019 bolo rozhodnutím z 23.03.2021 zastavené. Rozhodnutie je právoplatné. Konanie o priestupku vedené proti žalobcovi na ODI v Dolnom Kubíne pod sp. zn. ORPZ-DK-ODI2-P-90/2019 bolo rozhodnutím z 23.03.2021 zastavené. V rámci týchto správnych konaní už bolo vykonaných viacero dôkazov, ktoré majú relevanciu aj pre toto súdne konanie, najmä čo sa týka preukázania zavinenia vo vzťahu k vzniku dopravnej nehody. Navrhla vyžiadať kompletný spisový materiál sp. zn. ORPZ-DK-ODI2-P-86/2019 a sp. zn. ORPZ-DK-ODI2-P-99/2019 za účelom preukázania procesnej obrany žalovanej uvedenej v odpore proti platobnému rozkazu a zo spisu ORPZ-DK-ODI2-P-86/2019 a z neho oboznámiť ňou označené listiny, fotodokumentáciu a videozáznam z priemyselnej kamery U. W..Y..R., z ktorého je zrejmé, že pokiaľ by sa žalobca ako vodič vozidla v čase dopravnej nehody pohyboval predpísanou rýchlosťou jazdy v obci, tak by dokázal zabrániť zrážke tak s koňom č. 1, ako aj s koňom č. 2. Z videozáznamu, ktorý zachytáva priebeh nehodového deja konkrétne zo sekvencie v čase 1:21:49 - 1:22:19 je zrejmé, že bezprostredne pred nehodou rovnakým úsekom cesty a v rovnakom smere prechádzali aj iné osobné motorové vozidlá, ktorá sa dokázali zrážke s koňmi vyhnúť, a to len a výlučne z dôvodu, že viedli svoje motorové vozidlá takou rýchlosťou, ako bola povolená rýchlosť v danom úseku. Dokonca tieto motorové vozidlá nemali v tom čase zapnuté ani diaľkové svetlá.

8.6. Namietla závery OV 43/2019 P.. H.. Q. R. v časti, v ktorej určil jej spoluzavinenie na vzniku nehody, pretože jeho závery sú v priamom rozpore s priebehom nehodového deja tak, ako je zachytený na videozázname z priemyselnej kamery firmy U. W..Y..R..

8.7. Navrhla doplniť dokazovanie znaleckým posudkom Ústavu súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity ako znalcom z odboru cestná doprava, o vypracovanie ktorého žalovaná už požiadala dňa 12.07.2019, ktorý ZP jej však vzhľadom na vyťaženosť tohto znaleckého ústavu stále nebol poskytnutý.

8.8. Ďalej navrhla doplniť dokazovanie výsluchom strán sporu - žalobcu a žalovanej k otázke skutkových okolností dopravnej nehody a k vzniku škody a svedka I. Z., P. S., E. XXX/X, za účelom preukázania technického stavu elektronického ohradníka ku dňu 23.03.2019, ako aj za účelom preukázania vhodnosti použitia elektronického ohradníka pri chove koní vo vonkajších priestoroch.

9. Na predbežnom prejednaní sporu 25.10.2021:

9.1. zástupca žalobcu s ohľadom na predbežné právne posúdenie veci navrhol výsluch žalobcu k tým skutočnostiam, ktoré súd nemá preukázané, ako aj k nimi predloženým dokladom a po oznámení zo strany súdu, že si netreba zamieňať poskytnutie potrebných a rozhodujúcich skutkových tvrdení, ktoré je povinná poskytnúť žalujúca strana s výsluchom žalobcu požiadala o poskytnutie dodatočnej lehoty, aby sa mohol spojiť so žalobcom a následne doplniť potrebné skutkové tvrdenia;

9.2. zástupca žalovanej sa v celom rozsahu pridŕžoval podaného odporu a následnej dupliky, stotožňujúc sa v celom rozsahu s predbežným právnym posúdením veci súdom, tvrdiac, že žalovaná nič neporušila. Žalujúca strana nepreukázala existenciu predpokladov zodpovednosti žalovanej za vzniknutú škodu. Podľa jeho vedomostí neexistuje nič účinnejšie, ako elektrický oplôtok pre zabezpečenie koní, ak sú tieto ustajnené na voľnom priestranstve, keďže kone sú veľmi citlivé na elektrický prúd, ale zrejme ich splašila nejaká divá zver, v dôsledku čoho sa tieto splašili, poškodili elektrický oplôtok a utiekli. Žalovaná ihneď, ako sa dozvedela o tom, že jej kone ušli, sa tieto vydala hľadať. Keď sa dozvedel, že na znaleckom posudku, o ktorý požiadali USI Žilina, sa nepracuje, ihneď požiadal iného znalca H.. S. F., D..., o vypracovanie znaleckého posudku, a to objednávkou z 05.10.2021,

ktorú dokladoval. Navrhol vykonať výsluch žalovanej ohľadne tej otázky, či existuje nejaký účinnejší spôsob zabezpečenia koní na voľnom priestranstve, ako ich umiestnenie v elektrickom oplôtku. Predložil súdu CD nosič, z ktorého navrhol prehrať časť zachytávajúci priebeh na danej komunikácii krátko pred a počas škodovej udalosti - časť medzi 1:21:49 až 1:22:19. Z tohto záznamu bude zrejmé, že vozidlá, ktoré v danom čase jazdili pred nehodou, sa všetky dokázali vyhnúť koňom. Dokonca aj tie, ktoré mali zapnuté len stretávacie svetlá. Žalobca pritom jazdil so zapnutými diaľkovými svetlami, čiže mal výhľad na podstatne väčšiu vzdialenosť, a napriek tomu došlo k zrážke, lebo jazdil neprimeranou rýchlosťou. Tiež z tohto záznamu bude zrejmé, že nie je pravda, čo uviedol znalec R., že by kone mali vbehnúť na cestu, ale tieto na ceste v danom čase stáli, čiže nevytvorili náhlu prekážku. Navrhnutý svedok H.. I. Z. bol v ten deň, resp. deň pred nehodou na mieste, kde sa nachádzal elektrický ohradník a môže sa vyjadriť k jeho stavu v tom čase a vie, že prišiel na miesto nehody a pomáhal žalovanej s odstránením koní a môže sa vyjadriť aj k tomu, či existuje iný účinnejší spôsob ochrany koní na voľnom priestranstve ako elektrický oplôtok. Vie, že je tam určitá spolupráca medzi svedkom a žalovanou v súvislosti s chovom koní.

10. Žalobca prostredníctvom zástupcu podaním doručeným súdu 15.12.2021:

10.1. Ku skutočnosti uvádzanej súdom, že žalobca musel mať vozidlo prenajaté ešte pred dopravnou nehodou, k čomu sa súd dopracoval nahliadnutím na nimi predložený dôkaz „Umowa najmu samochodu“ (ďalej len ako: „Zmluva o nájme vozidla“) uzatvorenú medzi žalobcom a spoločnosťou G. I. a tiež nahliadnutím na dôkaz „Dowód wpłaty Pokwitowanie“ (ďalej len ako: „Doklad o zaplacení“) vystavenej spoločnosťou G. I.. Podľa Zmluvy o nájme vozidla, bolo vozidlo dané do nájmu žalobcovi na obdobie od 23.03.2019 do 24.09.2019 a nie do 24.08.2019. V tejto súvislosti došlo zrejme k chybe v čítaní. Osoba, ktorá vypisovala Zmluvu o nájme motorového vozidla, ako i predmetný Doklad o zaplacení - účtenku, píše v týchto dokumentoch číslo 9 zvláštnym spôsobom, kedy sa toto číslo môže na predmetných dokumentoch na niektorých miestach javiť ako číslo 8. Je evidentné, že osoba, ktorá predmetné dokumenty vypisovala, v týchto dokumentoch veľmi čitateľne napísala číslo 8, pričom číslo 9 je pre iného čitateľa dokumentov ľahko zameniteľné s číslom 8. Navrhol, aby súd opätovne nahliadol na predmetné dokumenty a na účely riadneho stanovenia dátumu trvania nájomného vzťahu súvisiaceho s náhradným vozidlom Mercedes Sprinter, porovnal ručne písané čísla 8 a 9 v predmetných dokumentoch. Žalobca mal skutočne vozidlo v prenájme v čase od 23.03.2019 do 24.09.2019, čo je presne 185 dní;

10.2. K porovnateľnosti vozidla Mercedes Sprinter s vozidlom žalobcu poznamenal, že predmetné vozidlo je vozidlom, ktoré je iba preznačeným modelom modelu motorového vozidla Mercedes Sprinter, z čoho možno vyvodit', že obe tieto vozidlá sú nie len vozidlami rovnakej triedy, ale aj takmer identickej karosérie podvozku, atď. Po lustrácii poľských internetových stránok <https://www.olx.pl/oferty/q-wynajem-sprinter> pojednávajúcej o nájme vozidla Mercedes Sprinter v Poľskej republike a Z. pojednávajúcej o nájme vozidla VW Crafter v Poľskej republike, cez ktoré sú ponúkané do nájmu vozidlá VW Crafter ako i Mercedes Sprinter zistil, že ceny nájmu predmetných vozidiel sú takmer rovnaké:

- VW Crafter: cena nájmu v zł = 100 zł/za deň až 270 zł/za deň

- Mercedes Sprinter: cena nájmu v zł = 99 zł/za deň až 300 zł/za deň

Náhradné vozidlo Mercedes Sprinter zodpovedá parametrom vozidla žalobcu, z ktorého užívania bol žalobca v dôsledku škodovej udalosti na určitú dobu vylúčený. Mercedes Sprinter je teda vo vzťahu k motorovému vozidlu VW Crafter porovnateľným vozidlom rovnakej triedy. Poukázal na to, že žalobca pri výbere náhradného motorového vozidla nerobil žiadny prieskum. Jednoducho si čo najskôr prenajal náhradné motorové vozidlo rovnakej triedy.

10.3. K času dokončenia opravy vozidla a jeho odovzdania žalobcovi uviedol, že žalobcovi bolo vozidlo odovzdané v deň, kedy bolo aj skutočne opravené a teda dňa 25.09.2019. Nemala by byť na škodu žalobcu tá skutočnosť, že autoservis, ktorý vykonával opravu poškodeného vozidla opravoval predmetné vozidlo 186 dní. Faktúra za opravu vozidla bola vystavená 25.05.2020 predovšetkým z toho dôvodu, že žalobca nemal v čase reálneho odovzdania vozidla dostatočné finančné prostriedky na úhradu vykonaných opráv, preto sa so spoločnosťou C. dohodol, že mu bude faktúra uhradená ihneď po tom, čo bude žalobca disponovať finančnými prostriedkami potrebnými na zaplatenie opráv vykonaných daným autoservisom. Doteraz sa nepodarilo získať protokol o odovzdaní vozidla či iný dokument, ktorý by bol spôsobilý preukázať skutočné odovzdanie vozidla, ale žalobca predniesol spoločnosti C. požiadavku na vydanie takého dokumentu, ktorý by skutočne preukázal pravdivú skutočnosť o reálnom dokončení opráv a odovzdaní poškodeného vozidla.

10.4. K OV 43/2019 znalca P.. H.. Q. R., podľa ktorého, ak by šofér vozidla jazdil predpísanou rýchlosťou 50 km/h, zrazil by sa jedine s koňom č. 1 pri rýchlosti približne 14 km/h a tak by došlo iba k minimálnej škode a k predbežnému názoru súdu, že k tak masívnej škode došlo predovšetkým na základe zavinenia žalobcu, uviedol, že v tejto súvislosti po predbežnom prejednaní sporu bližšie preskúmal predmetné

OV a došiel k záveru, že na riadne zistenie skutočností ohľadne zavinenia škodovej udalosti, riadnej analýzy možnosti zabránenia dopravnej nehode a iného, je potrebné dať vypracovať ďalší znalecký posudok, nakoľko po konzultácii s iným znalcom, a to H.. Q. B., Z. X, V., zostal zaskočený a nemilo prekvapený, že OV 43/2019 nie je celkom založené na pravdivých skutočnostiach a rovnako v ňom absentuje zohľadnenie niektorých evidentných a pre posúdenie veci podstatných skutkových okolností. H.. B. po pozornom prezretí poskytnutých dokumentov dospel k nasledovným záverom:

- Rozpor medzi reálnym miestom zrážky a zdokumentovaným miestom zrážky,
- Nesprávnom stanovení nábehu brzdných svetiel v odbornom vyjadrení č. 43/2019,
- Nesprávny údaj o pohotovostnej hmotnosti poškodeného vozidla vo vyjadrení č. 43/2019,
- Nesprávne uvádzanú rýchlosť pohybu koňa, čo má rovnako vplyv na analýzu nehodového deja.

10.5. Aj na základe uvedených skutočností dospel k záveru, že bude potrebné vykonať novú analýzu priebehu nehodového deja. Uvedené dokladoval fotokópiou: E-mailovej správy znalca od H.. B.. Predmetné OV je vypracované spôsobom, kedy v ňom nie sú zahrnuté všetky skutočnosti potrebné k riadnej analýze dopravnej nehody čo zakladá potrebu nového znaleckého posudku. Hneď v úvodnej časti OV 43/2019, v časti „Účastníci nehody“, je uvedené, že účastníkom nehody bol jedine vodič vozidla S. V., čo nie je založené na pravde, nakoľko v čase uskutočnenia dopravnej nehody sa spolu s vodičom vo vozidle nachádzalo aj ďalších 6 osôb, ohľadne ktorých uviedol ich generálie, čím celkový počet osôb sediacich vo vozidle v čase uskutočnenia dopravnej nehody bol sedem. Teda účastníkov dopravnej nehody bolo sedem a nie jeden, ako uvádza znalec v OV 43/2019. V danom OV je reakčný čas brzdenia stanovený na 1 sekundu, čo je veľmi prísny a krátky čas. Znalec nezohľadnil, že k zrážke došlo v noci, naozaj iba pár metrov pred koncom obce, že vodič, ktorý nie je miestny, nemohol v žiadnom prípade očakávať, že sa len pár metrov pred koncom obce a ešte aj v noci budú po tak frekventovanej ceste pohybovať tak veľké zvieratá, resp. kone. Na základe uvedenej potreby vypracovania nového znaleckého posudku, ako i v reakcii na skutočnosť, že žalovaná strana rovnako dáva vypracovať znalecký posudok znalcom H.. F., D., navrhol vykonanie dôkazu formou súkromného znaleckého posudku, ktorý vypracuje H.. Q. B., Z. X, XXX XX V., súdny znalec zapísaný v zozname znalcov a požiadal o poskytnutie dodatočnej lehoty na preukázanie ich tvrdenia o odovzdaní a prevzatí poškodeného vozidla od autoservisu, ktorý ho opravil a na vypracovanie znaleckého posudku znalcom H.. B..

11. Žalovaná prostredníctvom zástupcu podaním doručeným súdu 30.12.2021 o. i. uviedla, že z obsahu nájomnej zmluvy zo dňa 23.03.2019 (§ 3) je zrejme, že mala byť uzatvorená na obdobie od 23.03.2019 do 24.08.2019. Nejde o chybu v čítaní, ani o chybu v písaní. Práve špecifický spôsob písania číslovky 9 zo strany pisateľa rukou písaného textu na nájomnej zmluve usvedčuje žalobcu zo zavádzania. Číslovka 8 pri dátume 24.08.2019 totiž nie je na vrchnej strane nikde preškrtnutá, tak ako to je v iných prípadoch číslovky 9 na tej istej zmluve. Ide o zrejmu vadu návrhu a snahu žalobcu o umelé navýšenie sumy žalovaného nároku, ktorému konaniu nemožno priznať právnu ochranu. K nehode došlo 23.03.2019 a k údajnému podpisu zmluvy malo dôjsť rovnaký deň, čo z časového hľadiska nie je možné vzhľadom na obsah vyšetrovacieho spisu, obsah výpovede vodiča motorového vozidla a obsah ostatných listinných dokladov predložených k žalobnému návrhu. Tvrdenie žalobcu o tom, že nebolo v jeho silách skrátiť dobu „opravy“ motorového vozidla vzhľadom na obsah jeho podania z 20.03.2021 vyznieva prinajmenšom ako účelové, keďže sám žalobca v podaní z 20.03.2021 (oprava návrhu na výzvu súdu) uviedol, že prevádzkuje autoservis. Žalobca doposiaľ v konaní nepreukázal ani jednu z podmienok pre vznik nároku na náhradu škody. Dokonca nepreukázal ani to, z čoho konkrétne pozostáva údajná škoda a nepreukázal, že k tejto škode reálne došlo. Pri určení rozsahu náhrady škody nie je daný žiadny zákonný predpoklad pre zvýhodnenie poškodeného alebo škodcu. Rozsah náhrady škody je vždy závislý na objektívnych skutočnostiach. Vzhľadom na to nemôže byť rozsah náhrady škody ovplyvnený subjektívnymi okolnosťami. Rozsah náhrady škody pri prenajatom náhradnom vozidle je obmedzený hľadiskom účelnosti a nutnosti. Výška náhrady škody nie je daná čiastkou dohodnutou s osobou poskytujúcou náhradné vozidlo v akejkoľvek výške. Skutočná škoda je limitovaná účelne vynaloženou čiastkou. Žalobca si na základe nájomnej zmluvy z 23.03.2019 neprenajal porovnateľné motorové vozidlo. Náhradné vozidlo Mercedes Sprinter je bez ohľadu na tvrdenia žalobcu vo vyjadrení z 15.12.2021 preukázateľne vyššej triedy než poškodené vozidlo. Zároveň doklady priložené k podaniu žalobcu z 15.12.2021 ohľadom údajnej ceny nájmu vozidiel Mercedes Sprinter nijako nepreukazujú tvrdenia žalobcu o existencii škody a hlavne priamo preukazujú neúčelnosť konania žalobcu, keďže porovnateľné vozidlo bolo možné prenajať za cenu 3500 zľ na jeden mesiac, čo predstavuje sumu okolo 116 zľ za 1 deň, nie sumu 200 zľ, ako bola suma dohodnutá v nájomnej zmluve zo dňa 23.03.2019. Cena prenájmu za vozidlo vyššej rady je vyššia ako pri vozidle nižšej triedy. Žalobca teda nepreukázal

nutnosť a účelnosť nákladov prenájmu, nepreukázal ani to, že takéto náklady vôbec niekedy vznikli, nepreukázal ich rozsah a ani to, že existuje príčinná súvislosť medzi konaním žalovanej a vznikom takejto škody. Namietla neprimeranú cenu za jeden deň nájmu prenajatého vozidla. Žalobca nepreukázal účelnosť nákladov, napr. dopytom na iné auto požičovne, pričom z príloh podania žalobcu z 15.12.2021 je zrejmé, že Mercedes Sprinter sa dá ešte aj v súčasnosti prenajať za podstatne nižšiu čiastku. Namietla aj neprimeranosť doby trvania prenájmu náhradného vozidla a toho, že faktická doba opravy nezodpovedá nutnej dobe opravy. Vychádzať sa pri tom musí z preukázaného rozsahu poškodenia motorového vozidla, čo ale opätovne zo strany žalobcu preukázané nebolo. Už samotné náklady na prenájom náhradného vozidla, nie to ešte aj náklady na opravu, prevyšujú všeobecnú hodnotu vozidla, k čomu ako dôkaz predložila inzerát aktuálne zverejnený na stránke Z. kde je obdobné vozidlo ako to, ktoré bolo účastníkom škodovej udalosti predávané za sumu 15.190,- eur, pričom len zo strany žalobcu tvrdená škoda vo forme nákladov za náhradné vozidlo je vo výške 37.500 zlotých, čo je v prepočte ku dňu 23.03.2019 suma 8.738,61 eura. Namietla aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu vo vzťahu k celému uplatnenému nároku, nakoľko tvrdenie žalobcu uvedené v návrhu o tom, že je vlastníkom vozidla (Volkswagen Crafter, EČ: S.) je objektívne nepravdivé. Zo záznamu o podaní vysvetlenia podľa ust. § 60 ods. 2 ZoP z 23.03.2019 o 03:00 hod., ktorý podal pán I.Q. Q. G., K.. XX.XX.XXXX, O. Y. C. XXX, V. Y., vyplýva, že jeho majiteľom je práve vyššie menovaný. Uvedené tvrdenie je navyše podporené aj vyjadrením samotného vodiča S. V., ktorý uvádzal, že hneď po nehode volal vlastníkovi vozidla. Pre uvedené namietla pravosť a správnosť kópie technického preukazu, ktorý bol priložený ako príloha žalobného návrhu z dôvodu, že ide preukázateľne o kópiu nie o originál a navyše kópia tohto technického preukazu neobsahuje ani základné náležitosti v zmysle vzorových typových dokumentov zverejnených na stránke Z.:/..D..A..A.-F-XXXXX/image-XXXXX.Z.. Navyše pán I. Q. G. je tou istou osobou, ktorá mala uzatvoriť so žalobcom nájomnú zmluvu z 23.03.2019. Tvrdenia žalobcu o nesprávnosti OV H.. R. a jeho návrh na doplnenie dokazovania znaleckým posudkom H. (správne H.. B.) neobstoja ani ako dôvod na odročenie nariadeného termínu pojednávania. Od obsahu OV H.. R. žalobca pôvodne odvodzoval dôvodnosť návrhu a pripojil ho ako prílohu návrhu na vydanie PR a následne sponchybuje jeho pravosť a správnosť. Bolo vecou žalobcu už pri podaní návrhu uviesť všetky rozhodujúce skutočnosti na preukázanie tvrdeného nároku čo neurobil a neurobil to ani v dodatočnej lehote poskytnutej mu najskôr zo strany upomínacieho súdu a neskôr aj zo strany tunajšieho súdu. Zároveň z e-mailovej komunikácie medzi PZ žalobcu a znalcom H. (správne H.. B.) je zrejmé, že tento bez toho, aby bol oboznámený aspoň s relevantnou časťou spisového materiálu, len na základe požiadavky PZ žalobcu robí predbežné závery a hodnotí o. i. aj právne otázky, ktorých zodpovedanie neprislúcha znalcom, čo znižuje hodnovernosť záverov takéhoto prípadne uskutočneného znaleckého posudku. Namietla oneskorenosť podania takéhoto návrhu s tým, že s návrhom na odročenie termínu pojednávania nesúhlasí.

12. Žalovaná prostredníctvom zástupcu podaním z 05.01.2022, doručeným súdu 05.01.2022, predložila znalecký posudok H.. S. F., D.., č. 122/2021 z 31.12.2021 a poukázala na jeho závery, ktoré podľa nej jednoznačne preukazujú nedôvodnosť podanej žaloby ako celku a preukazujú pravdivosť jej tvrdení a jej procesnej obrany.

13. Na pojednávaní 09.02.2022:

13.1. vypočutý svedok I. Z. vypovedal, že keď došlo k zrazeniu koní žalovanej, tak mu bolo volané, že sa pri B. pohybujú nejaké kone. Myslel si, že to môžu byť aj jeho kone, tak tam ihneď šiel, ale keď prichádzal k B., už na miestne nehody bola žalovaná a zistil, že šlo o kone žalovanej. Vlastnil vozidlo Land Rover a týmto pravidelne kontroloval jeho oplôtok a na požiadanie aj oplôtok žalovanej. Oplôtok žalovanej kontroloval aj deň pred nehodou, teda ak k nehode došlo 23.03.2019, tak to mohlo byť 22.03.2019 v čase šesť - sedem hodín poobede a ten oplôtok na jeho prístroji ukazoval 6000, nevie akých to je jednotiek, či Ohmov, čo je dobrý stav, pretože zlý stav je, keď je tých jednotiek menej ako 2000. Toto meranie robí každých 50 až 100 metrov dĺžky. Preto kontroluje na viacerých miestach, lebo ak je to niekde pretrhnuté, tak v určitých častiach je dostatočná hodnota a v iných, tam, kde je to pretrhnuté, vtedy napätie nie je a vtedy zistí, že je problém. Na zabezpečenie koní sa všade vo svete používajú oplôtky. Iné zabezpečenie nie je. Niekedy, keď ide o malý priestor, tak sa dávajú aj kovové ohrady, ale to nie je dobré, lebo kôň sa môže zraniť. Oplôtok je vlastne baterka, kde je prístroj, ktorý dáva ten impulz do oplôtku. Kôň cíti, že je v tom oplôtku impulz a keby sa dotkol vedenia, dostane výboj - ranu a jeho skúsenosť je, že potom kôň na to miesto nedá hlavu 3 - 4 mesiace, lebo taký je to výboj. Tie kone sa dostanú z oplôtku len vtedy, keď sa niečoho zľaknú alebo keď to pretrhnú napríklad srny, vysoká zver. Kôň inak nemá dôvod ísť preč. Iný druh oplôtku pri koňoch ako elektrický oplôtok nepoužíval. Jemu nikdy žalovaná nevolala, že by

jej kone niekedy ušli, lebo jej kone nikdy neušli. Kone keď ujdú, majú tendenciu sa vrátiť, lebo sa mu stalo, že mu volali, že mu kone ušli, ale keď tam prišiel, tak kone boli naspäť v ohrade. Existuje možnosť, že môže dôjsť snou alebo inou vysokou zverou k pretrhnutiu oplôtku, lebo je tam seno. Tie zvieratá to cítia a prídu sa tiež nažrať. Oplôtok môžu roztrhnúť aj ľudia a aj kone ho môžu pretrhnúť, keď sa zľaknú, lebo ich niečo vystrašilo, napr. ich môže vystrašiť medveď alebo vlk. Ale málo sa to stáva, že by kone samé oplôtok pretrhli. Keď meria napätie oplôtku, tak zistí, či je v poriadku alebo je pretrhnutý, lebo ak je pretrhnutý, tak dáva menší impulz. Žiadny impulz sa nedáva vtedy, keď je vybitá baterka. Ten oplôtok žalovanej, keď ho on kontroloval naposledy pred nehodou, bol v poriadku;

13.2. zástupca žalobcu zotrval na podanej žalobe čo do základu a výšky. Namietol, že by v danom prípade nemalo ísť o náhlu prekážku, pretože hoci v kolíznom úseku aj pred nehodou prechádzali autá, v tom čase však kone išli po krajnici a tak ich autá obchádzať nemuseli. Potom prešli podľa doloženého videozáznamu z kamery tadiaľ ďalšie dve autá veľkou rýchlosťou, a to v čase, keď kone neboli na ceste a až potom prechádzalo predmetné vozidlo, ktoré narazilo do dvoch koní. V danom prípade zapríčinili vznik škody dve príčiny, a to nesprávna technika jazdy v dôsledku vyššej rýchlosti vodiča vozidla a ďalej to boli kone žalovanej. Je nepripustné, aby sa po ceste tak frekventovanej, v takom čase a v takom počte pohybovali kone. Vodič vozidla nemal žiadny dôvod domnievať sa, že by tadiaľ mali v dotknutom čase prechádzať cez vozovku kone. Závery znalca, ktorý tvrdil, že bolo možné zrážke s koňmi zabrániť pri správnej technike jazdy, vychádzajú z určitých predpokladov, pričom v reáli by sa kone mohli pohybovať aj inak, ako predpokladal. Žalovaná by sa mala v určitom pomere podieľať na spôsobenej škode z toho dôvodu, že nezabezpečila svoje kone v pohybe po ceste. Poukázal na rozhodnutie OS Prievidza sp. zn. 12C/11/2018 zo 17.10.2019, v ktorom sa v jednalo v podstate o takmer identickú situáciu, avšak tam sa vozidlo zrazilo s kravou. Opätovne navrhol pripustiť dôkaz znaleckým posudkom, ktorý dal vypracovať znalcovi H.. Q. B., ktorý prisľúbil jeho vypracovanie do 15.02.2022. Podľa neho výšku a vznik škody preukázali riadne, avšak ak sa súd s týmto ich názorom nestotožňuje, navrhol, aby určil výšku spôsobenej škody sám voľnou úvahou, zachovávajúc pritom princíp spravodlivosti. Vozidlo Mercedes Sprinter považuje za vozidlo porovnateľné s vozidlom VW Crafter. Tiež uviedol, že od jeho mala v jeho rodine chovajú kone a tiež v minulosti považovali elektrický oplôtok za bezpečný, ale nespočetne veľa krát sa im stalo, že túto prekážku kone prekonali, a že došlo k jeho pretrhnutiu, buď samotnými koňmi alebo inou zverou. Preto považuje tvrdenie žalovanej, že elektrický oplôtok predstavuje dostatočný prostriedok na zabránenie pohybu koní za nesprávny. Žalovaná by mala možné správanie koní predpokladať a zabezpečiť kone tak, aby k úniku nedošlo. Za dostatočný prostriedok považuje kombináciu elektrického oplôtku plus súčasne ešte pred týmto oplôtkom z vonkajšej strany vybudovanie dreveného oplotenia. Len takto môžu byť kone dostatočne zabezpečené. Je zvláštne, že by za 12 rokov mali žalovanej uniknúť kone len raz, a to práve v čase nehody. K prehratému záznamu z kamery uviedol, že v čase, keď prechádzali prvé dve vozidlá, kone kráčali po krajnici. V záverečnom prednese žiadajúc na základe vykonaného dokazovania žalobe vyhovieť uviedol, že žalobou si uplatnili náhradu škody len v polovičnom rozsahu jej skutočnej výšky, keďže vychádzajú z pomeru zodpovednosti žalujúcej a žalovanej strany 50 na 50. Žalovaná za škodu zodpovedá v dôsledku toho, že nezabezpečila svoje kone tak, aby sa nepohybovali po vozovke;

13.3. zástupca žalovanej v celom rozsahu poprel všetky vyššie uvedené tvrdenia zástupcu žalobcu, nakoľko sú v rozpore s obsahom spisu, ako aj znaleckým posudkom H.. F.. Pokiaľ ide o kamerový záznam, vozidlá, ktoré daným úsekom jazdili bezprostredne pred kolíziou s koňmi, tieto kone nielenže obchádzali, ale až zastavili a následne sa znova pohli a šli tak, aby kone obišli, čiže na rozdiel od vodiča vozidla použili správnu techniku jazdy, minimálne čo do rýchlosti, teda šli pomalšie. Navrhol zamietnuť návrh žalujúcej strany na dokazovanie znaleckým posudkom, keď takýto návrh bol daný až po predbežnom prejednaní sporu a dovtedy žalujúca strana považovala OV H.. R. za správny a až potom zrazu si mala všimnúť nejaké údajné chyby v ňom. Z prehratého záznamu vyplýva, že prvé dve vozidlá sa pohybovali nižšou rýchlosťou po danej ceste I. triedy v čase, kedy tadiaľ prechádzali aj kone. Dokonca aj tretie vozidlo, ktoré išlo v opačnom smere z P. S. smerom na B. a šlo vyššou rýchlosťou, sa dokázalo koňom vyhnúť. V záverečnom prednese žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a poukázal na všetky svoje doterajšie písomné a ústne prednesy. Vykonané dokazovanie preukázalo v celom rozsahu dôvodnosť procesnej obrany žalovanej. Skutočnosť, že kone sa splašili a prekonali oplotenie, je možné považovať za skutočnosť vis maior, ktorá nemôže zakladať zodpovednosť žalovanej za škodu;

13.4. žalovaná uviedla, že jej strany nedošlo k žiadnemu pochybeniu. Už vyše 12 rokov chová kone voľne v elektrickom oplôtke. Jeho stav kontroluje minimálne dvakrát denne, a to elektrickou skúšačkou, či je oplôtok stále pod napätím a ak nie, tak urýchlene vymení baterku. Aj deň predtým, ako došlo k úniku koní, bola robená kontrola a oplôtok bol v poriadku. Po tom, ako došlo k nehode, šla aj s príslušníkom polície, ktorý to šetril, k miestu, kde je oplôtok a počuli, že tam niečo šramotilo, z čoho obaja usúdili,

že tam niečo muselo byť, čo kone vyrušilo. Za normálnych okolností kone nemajú dôvod, aby stadiaľ utekali, lebo to miesto považujú za svoje teritórium. Doposiaľ sa jej nikdy nestalo, že by jej kone ušli. Vtedy to bolo prvýkrát a ani po nehode sa jej nič také nestalo. Nestalo sa jej ani to, že by bol oplôtok z nejakých dôvodov poškodený, ale kone by tam napriek tomu zostali. Keď je koň v prirodzenom prostredí a nič ho nevyruší, tak nepreskočí a nemá dôvod utekať. Ak je zvieru splašené, nepomôže ani drevená ohrada, hoc aj 2,5 metra vysoká, pretože v takom prípade prirodzenou reakciou koňa je útek.

14. Predmetom tohto sporu bol nárok na náhradu škody, ktorá mala vzniknúť žalobcovi následkom dopravnej nehody z 23.03.2019 bližšie opísanej žalobcom, tak ako je uvedené pod bodom 2.1. odôvodnenia, ktorej vznik podľa žalobcovho zdôvodnenia „spoluzavinila“ žalovaná spôsobom opísaným o. i. aj pod bodom 2.3. odôvodnenia a ktorú okrem nej spoluzavinil aj vodič vozidla, na ktorom bola spôsobená škoda, v dôsledku čoho si uplatnil jej náhradu voči žalovanej v rozsahu 50 % skutočne vzniknutej škody (bod 3.3. odôvodnenia), pozostávajúcej (po oprave) jednak z nákladov na opravu vozidla vo výške 8.399,50 eura a jednak z nákladov spojených s nájmom náhradného vozidla 8.284,91 eura nevyhnutne potrebného pre chod podnikateľskej činnosti žalobcu (8.399,50 + 8.284,91 : 2 = 8.342,20 eura).

15. Žalobca v návrhu na vydanie platobného rozkazu a napokon v priebehu celého konania tvrdil, že je vlastníkom vozidla poškodeného pri danej dopravnej nehode, t. j. vozidla zn. Volkswagen Crafter, EČ: S., ktoré v čase vzniku dopravnej nehody riadil S. V., K.. XX.XX.XXXX, I. O. V. XXXA, V. Y. (vodič vozidla). Tvrdené vlastníctvo dokladoval kópiou technického preukazu (č. I. 33). Žalobca (jeho zástupca) po tom, ako žalovaná v podaní doručenom súdu 30.12.2021 (bod 11. odôvodnenia) spochybnila vlastníctvo vozidla žalobcom z dôvodov tam bližšie uvádzaných (a dokladovaných aj záznamom uvádzaným nižšie pod bodom 17. odôvodnenia), nijakým spôsobom k danej otázke nereagoval a napokon nijako nereagoval ani po tom, ako súd na pojednávaní 09.02.2022 vykonal k danej otázke dôkazy.

16. Zo zápisnice o podaní oznámenia podľa § 59 ods. 3 ZoP spísanej dňa 23.03.2019 (Č.p: ORPZ-DK-ODI1-P-73/2019) s vodičom vozidla, tvoriacej súčasť spisu OR PZ, ODI Dolný Kubín, ČVS: ORPZ-DK-ODI2-15-174/2021 vyplýva, že podľa vodiča vozidla (poučeného podľa § 21 ods. 1 písm. b) a § 56 ods. 2 ZoP), majiteľom vozidla je (v čase nehody bol) I. Q. G., K.. XX.XX.XXXX, Y. C.Ž. XXXA, V., ktorý ho kúpil od žalobcu (zo W.) no doteraz nevykonal prepis.

17. Zo záznamu o podaní vysvetlenia podľa § 60 ods. 2 ZoP spísaného dňa 23.03.2019 (Č.p: ORPZ-DK-ODI1-P-73/2019) s I. Q. G. (taktiež poučenom o následkoch úmyselného podania nepravdivej alebo neúplnej svedeckej výpovede alebo vysvetlenia, resp. nepravdivého údaj) vyplýva, že dňa 23.03.2019 okolo 01.30 hod. mu jeho vodič (vodič vozidla) telefonicky zavolať, že mal dopravnú nehodu v obci B., na čo menovaný prišiel na jej miesto. Tiež uviedol, že je majiteľom vozidla, ktoré je iba zákonne poistené a že po príchode na miesto nehody zistil, že jeho vozidlo je značne poškodené a škodu na ňom odhadol na cca 15.000,- eur s tým, že po poučení uviedol, že si náhradu škody bude uplatňovať na správnom orgáne.

18. Z uvádzaných dôkazov a rovnako aj zo záznamu dopravnej nehody z 24.03.2019 (všetkých zadovážených bezprostredne po vzniku predmetnej dopravnej nehody ešte v ten istý deň) vyplýva, že vlastníkom vozidla žalobca nie je, napriek tomu, že v čase nehody mal byť žalobca zapísaný ako jeho vlastník v technickom preukaze od tohto vozidla, ale že jeho skutočným vlastníkom bola iná osoba - I. Q. G., čo tvrdila nielen uvedená osoba, ale aj vodič vozidla, ktorý súčasne logicky zdôvodnil existujúci rozpor takéhoto stavu so stavom zapísaným v technickom preukaze vozidla. Tomu, že vlastníkom vozidla v čase nehody bol I. Q. G. napokon nasvedčuje aj konanie menovaného a vodiča vozidla bezprostredne po nehode, keď vodič vozidla kontaktoval práve p. G. ako (skutočného) vlastníka vozidla a po tomto kontaktovaní sa tento aj dostavil na miesto nehody. Ako už bolo uvedené, žalobca (jeho zástupca) na uvedené skutočnosti, ktoré vyplynuli z vykonaných dôkazov, nijako nereagoval, teda ich ani nepopieral, tobôž účinne (§ 151 ods. 1 CSP). Žalobca neposkytol v kontexte uvedeného žiadne také skutkové tvrdenia a tobôž nejaké dôkazy, ktoré by napriek uvedenému preukazovali, že skutočným poškodeným v dôsledku škody na vozidle, poprípade s ňou súvisiacej ďalšej škody uplatňovanej v tomto konaní, mal byť práve z nejakého (pre súd neznámeho) dôvodu práve žalobca, napriek tomu, že nebol vlastníkom vozidla, keď žalobca prostredníctvom svojho zástupcu v priebehu tohto konania stále uvádzal, že si žalovanú škodu uplatňuje práve a výlučne ako vlastník vozidla v čase, kedy táto škoda vznikla.

19. Preto súd konštatuje ako nosný dôvod zamietnutia žaloby nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko podľa súdom zisteného skutkového stavu žalobca nebol vlastníkom vozidla dňa 23.03.2019, kedy došlo k dopravnej nehode, následkom ktorej bolo vozidlo poškodené.

20. Ďalším samostatným dôvodom zamietnutia žaloby (bez ohľadu na to, že táto škoda vznikla inému subjektu ako žalobcovi), vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu je to, že nie je daná ani zodpovednosť žalovanej za vzniknutú škodu, nakoľko vznik tejto škody spôsobil vodič vozidla svojím zavineným protiprávnym konaním.

21. Z OV 43/2019 z 22.04.2019 P.. H.. Q. R. vyplýva o. i. konštatovanie nesprávnej techniky jazdy vodiča, ktorý sa s vozidlom v obci pohyboval rýchlosťou 90 až 100 km/hod. v úseku, kde je povolená rýchlosť 50 km/hod. Tiež po vykonanej analýze nehodového deja H.. R. konštatoval, že ak by sa vodič vozidla pohyboval úsekom povolenou rýchlosťou 50 km/hod., nezabránil by zrážke s koňom č. 1, kde by s ním došlo k zrážke pri rýchlosti 14 až 16 km/hod., pričom by došlo k minimálnemu poškodeniu vozidla a zraneniu koňa č. 1 a že k zrážke s koňom č. 2 by v tomto prípade vôbec nedošlo.

22. Zo súkromného znaleckého posudku znalca H.. S. F. D., znalca z odboru doprava cestná, odvetvie nehody v cestnej doprave č. 122/2021 z 31.12.2021 (ďalej len „ZP H.. F.“) predloženého žalovanou vyplýva, že vodič vozidla jazdil na začiatku nehodového deja s vozidlom rýchlosťou približne 98 km/hod., v tolerančnom rozpätí výpočtu 5 %, tzn. 93 až 103 km/hod., čo je vysoké prekročenie maximálne dovolenej rýchlosti jazdy v obci a súčasne ide o rýchlosť technicky neprimeranú, nakoľko pri nej vodič nebol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú mal rozhľad. V čase dopravnej nehody vodič jazdil s použitím stretávacích svetiel a jeho rýchlosť bola v nehodovom úseku neprimeraná rozhľadu. Ak by pred nehodou použil diaľkové svetlá, mal by lepšiu možnosť včas spozorovať situáciu na vozovke. Kone nevytvorili náhlu prekážku v koridore jazdy vodiča vozidla, nakoľko sa po vozovke pohybovali dlhšiu dobu, podľa videozáznamu iní vodiči na tieto včas reagovali a pri dodržaní maximálne dovolenej rýchlosti jazdy (do 50 km/hod.) mal aj vodič vozidla možnosť na zvieratá pohybujúce sa po vozovke reagovať a vozidlo pred stretom zastaviť. Pri rýchlosti jazdy, akou vodič vozidla v nehodovom úseku jazdil, nemal možnosť reagovať na akúkoľvek situáciu na vozovke, pričom v obci sa mohli po vozovke pohybovať aj chodci alebo cyklisti a vodič pri danej rýchlosti by týchto ohrozil. Konštatoval, že prekročenie maximálne dovolenej rýchlosti jazdy v obci a jazda technicky neprimeranou rýchlosťou vodičom vozidla je jednou a jedinou technickou príčinou dopravnej nehody. Znalec súčasne konštatoval, že kone pohybujúce sa v čase a mieste dopravnej nehody po vozovke nevytvorili náhlu prekážku v koridore jazdy vodiča vozidla, nakoľko sa po vozovke pohybovali dlhšiu dobu a vodič vozidla mal možnosť na ne reagovať a vozidlo pred stretom zastaviť. Napokon uviedol, že náhla prekážka sa vždy musí posudzovať pri dodržaní pravidiel cestnej premávky - v tomto prípade pri dodržaní maximálne dovolenej rýchlosti jazdy v obci vodičom vozidla, ktorý ak by jazdil na začiatku nehodového deja dovolenou rýchlosťou, mal by možnosť na situáciu na vozovke reagovať a vozidlo pred miestom stretu zastaviť, pričom by k dopravnej nehode nedošlo, z čoho vyplýva, že sa nejedná o náhlu prekážku.

23. Z dôkazu vykonaného prehratím záznamu z CD nosiča od začiatku po časť 1:25:20 hod. súd zistil jednak to, že kone sa po vozovke pohybovali (hoc nie stále) už v čase predchádzajúcom dopravnej nehode a že iní vodiči tadiaľ v tom čase jazdiaci sa im dokázali úspešne vyhnúť zvolenou technikou jazdy, včítane spomalenia až zastavenia a že kone bezprostredne pred nehodou nevnikli na vozovku z bočnej strany, ale kráčali v smere jazdy vodiča vozidla v jeho jazdnom pruhu po ceste. Aj z tohto záznamu vyplýva, že kone, ktoré boli pri nehode usmrtené nevytvorili pre vodiča vozidla náhlu prekážku.

24. Medzi OV 43/2019 a ZP H.. F. existuje určitý rozpor, najmä pokiaľ ide o závery k otázke, či kone vytvorili pre vodiča vozidla náhlu prekážku. Znalec H.. F., posudzujúc túto otázku v kontexte (ako napokon rovnako aj H.. R. v OV), ak by vodič vozidla dodržal pravidlá cestnej premávky, učinil záver, že kone žalovanej takúto náhlu prekážku nepredstavovali, pretože ak by vodič vozidla jazdil na začiatku nehodového deja dovolenou rýchlosťou, mal by možnosť na situáciu na vozovke reagovať a vozidlo pred miestom stretu už s prvým koňom zastaviť, kdežto H.. R. v OV 43/2019 konštatoval, a aj to len ohľadne prvého z dvoch koní, do ktorých vodič vozidla narazil, že tento vytvoril vodičovi náhlu prekážku, pretože po jeho analýze nehodového deja, by v prípade jazdy vodiča vozidla povolenou rýchlosťou 50 km/hod. a reakčnom čase vodiča na túto prekážku, nezastavil vozidlo pred prekážkou, ale k zrážke s ňou by došlo pri rýchlosti 15 km/hod., pri ktorej by došlo k minimálnemu poškodeniu vozidla, ako aj zraneniu koňa č. 1. Napriek rozpornosti záverov posudkov vo vzťahu ku „koňovi č. 1 (či by v prípade

dodržania maximálnej povolenej rýchlosti vodičom vozidla došlo alebo nedošlo k stretu vozidla s touto prekážkou), aj v prípade správnosti záverov práve OV 43/2019 je zrejmé, že by nehodový dej prebiehal (oproti situácii, ku ktorej reálne došlo) výrazne odlišne (vodič vozidla by narazil len do jedného z koní a aj to rýchlosťou 15 km/hod. a nie rýchlosťou, ktorou do prvého z koní narazil, vypočítanou na 94 km/hod. (s toleranciou +/- 5 %), s čím potom pri porovnaní týchto rozdielnych situácií súvisí zásadne rozdielny následok takto značne zmeneného priebehu nehodového deja z hľadiska možného vzniku škody a jej rozsahu ako na vozidle vodiča, tak aj na samotnom koňovi, kedy znalec konštatoval v druhom prípade len možnosť vzniku minimálnej škody na vozidle a aj koňovi č. 1.

25. K tomu je ešte potrebné poznamenať, že vo vzťahu k záverom OV 43/2019, na ktoré žalujúca strana až do skončenia predbežného prejednanie sporu poukazovala ako na jeden z dôkazov preukazujúcich dôvodnosť jej nároku, žalovaná v priebehu konania opakovane namietala tieto závery, najmä pokiaľ ide o to, či kôň č. 1 predstavoval pre vodiča vozidla náhlu prekážku, v súvislosti s čím poukazovala na to, čo vyplýva z dôkazu uvádzaného pod bodom 23. odôvodnenia. Následne v podaní zmienenom pod bodom 10. žalujúca strana začala závery daného OV spochybňovať pre ich možné skreslenie z dôvodov tam uvádzaných.

26. Pokiaľ však ide o ZP H.. F. predloženého žalovanou, na ktorého závery žalovaná poukazovala, žalujúca strana voči tomuto posudku nevzniesla žiadne konkrétne relevantné námietky reálne spôsobilé spochybniť závery vyplývajúce z daného ZP. Prakticky jediné, čo v danej súvislosti zástupca žalobcu uviedol, bolo len všeobecné tvrdenie obsiahnuté v jeho záverečnom vyjadrení, a to, že závery znalca, ktorý tvrdil, že bolo možné zrážke s koňmi zabrániť pri správnej technike jazdy, vychádzajú z určitých predpokladov, pričom v realite by sa kone mohli pohybovať aj inak, ako predpokladal. Uvedený posudok jasne stanovil ako jednu a jedinou príčinu vzniku predmetnej dopravnej nehody z technického hľadiska, a to prekročenie maximálne dovolenej rýchlosti jazdy v obci a jazda technicky neprimeranou rýchlosťou zo strany vodiča vozidla. Takúto jazdu zo strany vodiča vozidla predstavujúcu porušenie jeho povinností vyplývajúcich mu z § 3 ods. 2 písm. a), § 4 ods. 1 písm. c) a § 16 ods. 1 a 4 ZoCP žalobca ani nespochybňoval, akurát uvádzal, že tieto porušenia nemali byť jedinou príčinou vzniku škody, ale že jej vznik mala spoluzaviniť aj žalovaná, ktorá by mala za škodu spoluzodpovedať, a to s poukazom na § 415 a 420 OZ. Poukaz zástupcu žalobcu, že vodič vozidla, ktorý nebol miestny, nemohol v žiadnom prípade očakávať, že sa len pár metrov pred koncom obce a ešte aj v noci budú po tak frekventovanej ceste pohybovať tak veľké zvieratá, resp. kone, by mohol v konkrétnej veci mať význam len vtedy, ak by z jeho strany súčasne nedošlo k porušeniu jeho povinností ako vodiča vozidla, ku ktorému z jeho strany preukázateľne došlo, a to dokonca závažným spôsobom, keďže jazdil s vozidlom s vysokým prekročením maximálne dovolenej rýchlosti a použijúc argumentáciu žalujúcej strany, takto jazdil napriek tomu, že „nebol miestny“.

27. Zástupca žalobcu až po predbežnom prejednaní sporu v podaní z 15.12.2021 navrhol vykonať dôkaz súkromným znaleckým posudkom znalca H.. Q. B., v súvislosti s čím požiadal o poskytnutie lehoty, tak ako je to uvádzané pod bodmi 10.4. a 10.5. odôvodnenia. Až vtedy začal žalobca „spochybňovať“ niektoré závery OV 43/2019, na ktoré dovtedy ako jeden z dôkazov na podporu svojich skutkových tvrdení poukazoval a ho pripojil ako dôkaz aj k návrhu na vydanie platobného rozkazu, uvádzajúc aj to, že tak urobil po jeho bližšom preskúmaní (nevedno však, prečo až v danom čase tak mal žalobca robiť). Nakoľko žalobca mal dostatok časového priestoru, dokonca ešte predtým ako podával žalobu v tejto veci, keď nečinným bol aj v úvodných štádiách tohto sporu až do skončenia predbežného prejednanie sporu, súd neakceptoval požadované predĺženie lehoty na predloženie takéhoto dôkazu, nakoľko žalobca mal už dovtedy dostatočný čas na zabezpečenie takéhoto dôkazného prostriedku. Napokon žalobca daný posudok nepredložil ani na pojednávaní 09.02.2022, konanom krátko predtým ako malo uplynúť požadované „predĺženie lehoty (žalobcom oslovený znalec mal prisľúbiť vypracovať posudok najneskôr koncom mesiaca január, resp. do cca 15.02.2022). Súd uvedený dôkaz teda nevykonal využijúc sudcovskú koncentráciu konania (§ 153 ods. 2 CSP), pre oneskorené navrhnutie dôkazu, ktorý žalobca mohol navrhnúť podstatne skôr, dokonca, ak by chcel, mohol ho mať k dispozícii už v čase podania žaloby. Vykonanie takéhoto dôkazu, ktorý bol navrhovaný aj na pojednávaní 09.02.2022, pritom ani nebolo potrebné, a to s ohľadom na prioritný dôvod zamietnutia žaloby (bod 19. odôvodnenia), vo vzťahu ku ktorému takýto dôkaz by nemohol mať žiadnu výpovednú hodnotu.

28. Vo vzťahu k žalovanej, ktorej kone boli pri dopravnej nehode usmrtené, súd nezistil danosť jej zodpovednosti a tým spoluzavinenie na vzniknutej škode. Na možnosť zabránenia úniku koní voľne

ustajnených z vymedzeného priestoru nepochybne neexistuje stopercentný zabezpečovací prostriedok. Sporným bolo, či žalovanou vykonané zabezpečenie (elektrickým oplôtikom) bolo v konkrétnej situácii dostatočné alebo nie, aj vo vzťahu k preventívnej povinnosti vyplývajúcej pre každého z § 415 OZ, boli pohľady strán sporu rozdielne. Zo skutkových tvrdení žalovanej, pokiaľ ide o spôsob kontroly účinnosti daného zabezpečenia a tiež z výpovede svedka Z., ktorý vypovedal, že na žiadosť žalovanej bol v podvečerných hodinách deň pred nehodou skontrolovať účinnosť ohradníka, v ktorom boli umiestnené kone žalovanej, pričom nezistil žiadny nedostatok (poškodenie, resp. nefunkčnosť), v kontexte tvrdenia žalovanej, že do nehody a ani po nehode sa jej nikdy nemalo stať, že by jej kone z elektrického ohradníka unikli, ktoré nebolo účinne popreté, súd konštatuje, že vykonané dokazovanie nepreukázalo, že by žalovaná ako vlastníčka koní mala svojim konaním alebo opomenutím porušiť nejakú svoju právnu povinnosť (že by konala protiprávne). Dôkazom opaku nemôže byť samotná situácia, ku ktorej došlo, a to, že po porušení elektrického ohradníka (neznámym spôsobom) brániaceho úniku koní z vymedzeného priestoru, sa jej kone pohybovali aj po ceste, na ktorej boli v dôsledku zrážky vozidlom pri dopravnej nehode usmrtené a na vozidle vznikla škoda, pretože únik koní ešte sám o sebe neznamená, že za takýto stav je automaticky zodpovedná žalovaná.

29. Súd v súvislosti s uplatňovaným nárokom, ktorého časť mala predstavovať škoda vzniknutá v súvislosti s prenájomom náhradného vozidla, poukazuje na to, že nájomnú zmluvu mal uzatvárať žalobca ako nájomca, ktorý o sebe v tomto konaní tvrdil, že v čase nehody bol vlastníkom vozidla, so subjektom, ktorý podľa súdom zisteného skutkového stavu bol skutočným vlastníkom daného vozidla, čo samo o sebe vylučuje reálnu potrebu prenájmu náhradného vozidla, keďže vozidlo žalobca nevlastnil a subjekt, ktorý vozidlo v čase nehody vlastnil, preukázateľne disponoval inými vozidlami. Podľa názoru súdu daná zmluva predstavovala čisto účelový úkon za účelom navyšovania uplatňovaného nároku voči žalovanej, keď navyše oprava vozidla a tým aj potreba prenájmu náhradného vozidla mala trvať viac ako pol roka (presne 186 dní - do 25.09.2019), ktorú dĺžku doby a jej primeranosť žalobca ani nijako bližšie nezdôvodňoval. Účelovosti postupu žalobcu ohľadne uplatňovaných nákladov za opravu vozidla nasvedčujú aj časové súvislosti, teda výrazný časový posun medzi dňom, kedy mala byť ukončená oprava vozidla (25.09.2019) a dátumom vystavenia faktúry za túto opravu 25.05.2020, čo je obdobie 8 mesiacov a čo opäť žalobca uveriteľným spôsobom nezdôvodnil. Zdôvodnenie žalobcu, prečo tomu tak malo byť (že nemal v čase odovzdania vozidla dostatočné prostriedky na ich úhradu, preto sa so servisom dohodol, že bude faktúra uhradená ihneď po tom, ako bude disponovať potrebnými financiami) vyznieva minimálne nepresvedčivo (taká prípadná dohoda by odôvodňovala nie nevystavovanie faktúry za opravu, ale stanovenie dlhšej lehoty splatnosti faktúry), ak súčasne žalobca takéto tvrdenie (zdôvodnenie) nepodložil nijakým dôkazom a ak súčasne takéto (tak ako aj ostatné) skutkové tvrdenia žalovaná popierala. Žalobca pritom má podľa svojich tvrdení prevádzkovať autoservis a práve v súvislosti s tým zdôvodňoval nutnosť mať náhradné vozidlo za poškodené vozidlo (bod 3.2. odôvodnenia). Napriek tomu, že má prevádzkovať autoservis, dal si vozidlo (z neznámych dôvodov) opravovať v inom autoservise, kde tá oprava trvala (opäť z neznámych dôvodov) viac ako pol roka a ani po uplynutí tak dlhého času od dania vozidla do opravy až po jeho vrátenie, nemal mať žalobca dostatok prostriedkov na zaplatenie ceny opravy, a preto malo dôjsť k vystaveniu faktúry s odstupom až 8 mesiacov od ukončenia opravy a odovzdania vozidla. Takto žalobcom z ním prezentovaného skutkového deja vyplývajúce skutočnosti sú už sami o sebe (nieto ešte spolu navzájom) len ťažko uveriteľné. Za účelom ich verifikácie žalobca ani nepovažoval za potrebné čokoľvek dokazovať. Uvedené súd uvádza len na okraj, ako skutočnosti spôsobilé spochybňovať aj samotnú výšku žalobcom uplatňovaného nároku, ohľadne ktorého nie je daný jeho základ.

30. S poukazom na vyššie uvedené súd žalobu zamietol z dvoch samostatných dôvodov, keď nemal preukázanú danosť ani aktívnej a ani pasívnej vecnej legitímácie strán sporu.

31. S ohľadom na plný úspech žalovanej v tomto konaní súd s poukazom na § 262 ods. 1 CSP priznal žalovanej voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov tohto konania. O výške trov bude rozhodnuté s poukazom na § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Dolný Kubín (§ 355 ods. 1 a § 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 127 ods. 1 a 2 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, jeho podpísania a uvedenia spisovej značky tohto konania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) - § 363 CSP.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/1995 Z. z. v znení neskorších zmien.